

Användning av råttgift säkert & effektivt

ROSHIELD CONTROL

Råttgift för bekämpning av råttor (*Rattus norvegicus*) och husmöss (*Mus domesticus*)

Råttgift ett medel som är ett effektivt verktyg för bekämpning av gnagare. Användning av gnagare kan dock vara en komplex process och bör inte underskattas.

Läs och följ **alltid** etiketten och betesanvisningarna på baksidan av din gnagningsmedelförpackning. Denna vägledning bör inte betraktas som en ersättning för anvisningarna på gnagare-förpackningen.

Roshield kan ge tre olika aktiva ingredienser med gnagare; Difenacoum, Bromadiolone och Brodifacoum. Alla dessa godkända gnagare har en kronisk effekt och det kommer i genomsnitt att ta mellan 5-10 dagar innan de biter på betet. Det bör noteras att det är vanligt att råttor och husmöss är försiktiga innan de biter på betet. Namnet på de aktiva ingredienser som du har köpt finns på förpackningen av råttgiftet.

Difenacoum och Bromadiolone är de rekommenderade initiala aktiva ingredienserna som ska användas för behandling av råttor och husmöss och de vanligaste gnagare. Dessa aktiva ingredienser kallas "multi-feeds", detta gör att råttor och husmöss kan äta betet utan att drabbas av initiala skadliga effekter och främjar pågående utfodring av råttgift tills det kan kontrolleras.

Den aktiva ingrediensen Brodifacoum är något annorlunda, men fortfarande kronisk och tar ett antal dagar för att uppnå kontroll. Det är märkt som en "enfoder" gnagare och används bäst vid envisa angrepp eller områden med känt motstånd. Detta bete har ytterligare risker eftersom det är mer giftigt för djur som inte är inom målgruppen.

Oavsett vilken aktiv ingrediens som används är det viktigt att **förhindra icke-målgruppsdjur och människor från att få tillgång till betet**. Det är också viktigt att lokalisera och ta bort alla slaktkroppar från behandlingsområdet så snart som möjligt.

Förordningar inom Storbritannien och EU kräver att all amatöranvändning för gnagare, de som är mindre än 0,003% aktiv ingrediens, **ska användas vid manipuleringsbeständiga stationer med beten**. Dessa hjälper till att förhindra att djur som inte är målgrupper och människor får tillgång till gnagare.

Innan placering av råttgift

Det är viktigt att ta bort all mat och vatten som gnagare har använt innan behandlingen av gnagare kontrolleras. Detta kommer att uppmuntra råttor och husmöss att leta efter alternativa matkällor och påskynda betesprocessen.

Det rekommenderas att livsmedel som inte har skyddats genom förpackning eller förvarats i förseglade lådor som kan ha kommit i kontakt med råttor och husmöss kasseras eftersom de kan vara förorenade. Om det finns tecken på skador på förpackade livsmedel, som att det kan ha gnagts i spannmålsådor, i sådant fall ska förpackningen kastas. Mat bör förvaras i behållare tills du är säker på att det inte finns några gnagare.

Innan bete är det viktigt att identifiera eventuella risker för djur som inte tillhör målgrupper. Om du placerar bete utanför eller i ett område där djur som inte är inom målgruppen inte kan uteslutas, då måste du alltid använda en beteslåda avsedd för säker placering av gnagare.

Gnagare finns ofta inom svåråtkomliga områden som på en vind. Om du inte kan få tillgång till vindutrymmet eller andra stängda områden rekommenderar vi att du söker hjälp hos din hyresvärd eller byggnadsövervakare för att få tillgång, eftersom bete i dessa områden ofta är det snabbaste sättet att kontrollera råttor och husmöss. Kommunikation med grannar kan också vara till nytta i delade byggnader eftersom gnagare kan flytta mellan byggnader.

Ett vanligt misstag med betet är att underskatta storleken på ett angrepp. Det är viktigt att inte "locka" och lägga för lite beten eftersom det kan leda till dålig kontroll. Under behandlingen bör kontinuerlig tillgång till betet för alla gnagare bibehållas tills inget ytterligare angrepp eller aktivitet noteras. När ingen ytterligare aktivitet har noterats på några dagar ska beten tas bort.

Vidrör aldrig gnagare eller tillhörande avfall med bara händer, använd alltid handskar när du hanterar gnagare eller bete lådor. Vid slutet av arbetet ska händerna tvättas noggrant.

Behandling med råttgift

Mängden bete som krävs för att kontrollera ett angrepp varierar beroende på befolkningens storlek. Det är viktigt att notera att många människor underskattar storleken på gnagarpopulationerna, i många situationer är det inte "bara en" råtta eller mus. Du bör alltid locka med antagandet att angreppet är större än du förväntar dig. Var beredd att använda 3-4 stationer med beten för råttor och minst 5 - 10 för husmöss. Detta antal kommer att variera eftersom varje fastighet och individuell situation kommer att skilja sig mycket.

Betestyper

<p>Vaxblock</p>			
<p>Säkra vaxblocket på betestången inuti Roshield-betesboxen. Detta förhindrar att ett block tas bort av råttan. 5-10 block kan användas i valfri betelåda.</p>		<p>Vaxblock placerade i en Roshield-muslåda där de användes för husmöss. Endast 1-2 block behövs per låda</p>	
<p>Pastapåse</p>			
<p>Placera påsen i Roshield box av råttbete (det finns inget behov av att packa upp de). Det är bäst att sätta på betestången. För råttor så bör 5 -10 påsar per låda användas</p>		<p>För husmöss placerar du 2-3 påsar i en Roshield-muslådan</p>	
<p>Påse</p>			
<p>Denna doseringspåse ska placeras i Roshield-betelådan (ingen anledning att packa upp den). Ett litet hål genomborrat i påsen hjälper till att uppmuntra betet, råttorna tuggar lätt igenom resten.</p>			

Var ska man sätta fällorna

Framgångsrik betning förlitar sig på att placera betet i områdena med gnagaraktivitet.

Gemensamma områden för intern aktivitet inkluderar; vindsutrymme (speciellt vid ingångar till rörarbeten), i köket (under skåpen), luftningsskåp (rörarbete), skafferi (ventilationsöppningar), allmänt rörarbete i väggar, vindblock och ventilationsöppningar, markrör ingångspunkter.

För extern plats att sätta de på så bör beteslådor placeras i områden nära råttan eller den ursprungliga matkällan. Vanliga områden inkluderar bergsområden med trädgårdsdammar, under basen av skjul eller däck, komposthögar eller soptunnor, ovanliga hål i växtbäddar. Den får inte placeras i öppna områden eller direkt på etablerade inhängningar.

Den externa betelådan måste fästas med ett tungt föremål eller alternativt skruva lådan mot en vägg eller staket för ytterligare säkerhet. Om husdjur är närvarande eller beten befinner sig i ett område med hög risk för djur som inte är målgrupper, då rekommenderas det att placera extra skydd nära ingången till lådorna, till exempel några extra lager som säkerhet.

Se alltid till att lådan är stängd och säker innan du lämnar betet utan tillsyn.

Vad du kan förvänta dig efter att du har placerat råttgift

Betet ska lämnas okontrollerat i 3–4 dagar och sedan ska det kontrolleras regelbundet beroende på betet. Om hela betet har tagits är det viktigt att ytterligare bete läggs ner. Du ska få börjar om och fortsätta tills ingen ytterligare aktivitet noteras. När betet tar slut bör råttgiftet avlägsnas.

Om inget bete tas eller om en procentandel av betet har tagits, då indikerar det på att angreppet fortfarande är aktivt. Betet bör fyllas på och kontrollerna samt upprepa i några dagar. Om inga ytterligare tecken på aktivitet identifieras efter en vecka efter det sista tecknet är det troligt att angreppet inte längre är aktivt och råttgiftet kan tas bort.

Råttor och husmöss kan vara försiktiga mot nya föremål som placeras i deras territorium. Detta är en vanlig fråga och inte ett tecken på en defekt produkt. Av denna anledning kan det ta lite tid innan betet tas först. I genomsnitt är detta mellan 3-5 dagar men det kan ta längre tid än så, det kan ta upp till 14 dagar för vissa råttpopulationer.

Stora mängder konsumtion av betet av råttor är inte oväntat och kan vara ett tecken på ett större angrepp än förväntat. Där man lägger till fullt bete bör man placera extra lockpunkterna, eftersom det krävs kontinuerlig tillgång till betet för alla råttpopulationer.

Gnagare som har tagit betet går i allmänhet tillbaka till sina bon för att dö men det är viktigt att regelbundet kontrollera din omgivning för att hitta och ta bort alla slaktkroppar som utgör en risk för arter som inte tillhör målgruppen. Detta är särskilt viktigt om du använder Brodifacoum-bete. Aktivitet kan bli mer synlig under behandlingen eftersom gnagare kan bli långsamma efter att ha konsumerat betet. Långsamma gnagare som rör sig i dagsljus är ett typiskt tecken på att det fungerar.

Döda gnagare ska kasseras genom att dumpa av kroppen, försegla påsen och kasta i hushållsavfallssystemet. För kommersiella företagskunder ska avfallet behandlas under EWC-kod 20 01 99 (icke farligt inträde).

Städning av ett infekterat område

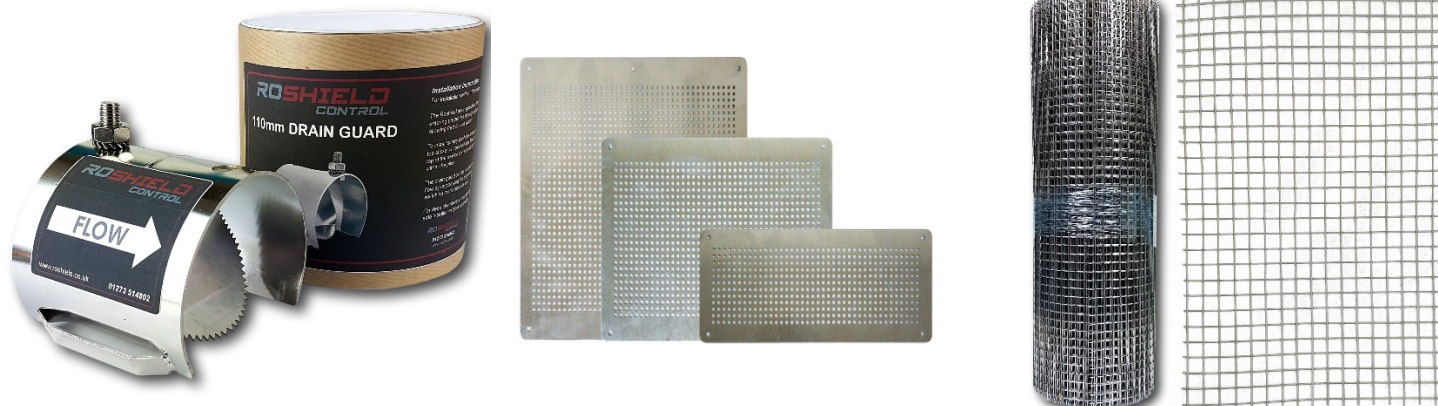
Inre områden där gnagare har varit aktiva kan bli förorenade och utgöra en risk för överföring av bakterier och virus förknippade med gnagare. Genom att använda en lämplig rengöringsbiocidspray som Roshield Sanitiser & Cleaner Spray kan dessa tas bort och risken minskas. Ett alternativ är vår Roshield Rodent Desinfectant Aerosol som desinficerar rum och tomrum med en engångs utlösningmekanism utan behov av ytterligare utrustning.

Använd alltid personlig skyddsutrustning inklusive lämplig mask vid rengöring i trånga utrymmen eller obehandlade miljöer.

Bevis på infekterat område

Alla försök bör göras för att förhindra framtida gnagarintrång. Efter en framgångsrik behandling rekommenderar Roshield alltid att bevisa att tillgängliga hål med ett lämpligt material som en kombination av trådull och lim för att förhindra framtida åtkomst. Tegelstenar och luftstenar är vanliga ingångspunkter och bör skyddas med nät. Att reparera trasiga avlopp kan också hjälpa till att stoppa återinfektion av råttor, men ibland kan en extern entreprenör behöva inspektera underjordiska rörledningar för att identifiera osynliga dräneringsproblem. Vårt Roshield avloppsskydd är ett perfekt tillskott för att skydda avloppssystem.

Tekniska problem

- Den stora majoriteten av fel på beten kan undvikas genom att säkerställa att tillräckligt mycket bete placeras, kontinuerligt kontrolleras och fylls på där det behövs för att säkerställa att betet alltid är tillgängligt för gnagarna.
- Resistens kan vara ett problem i vissa områden och det rekommenderas att om kontroll inte skulle uppnås med Bromadiolone eller Difenacoum, byter du till Brodifacoum kommer det att motverka frågan om resistens. Brodifacoum medför dock ytterligare risker och dessa bör förstås innan du använder denna aktiva ingrediens. En praktisk karta för att kontrollera om motstånd är ett problem på din plats kan hittas på www.rrac.info
- Du bör komma ihåg att råttor är extremt intelligenta, anpassningsbara och snabbt kan lära av negativa erfarenheter.
- Om råttor aktivt springer runt hela dagen eller om något bete konsumeras inom en kort tidsram kan det antas att angreppet är större än först trodde. Ytterligare stationer med bete bör läggas till.
- För att öka sannolikheten för att gnagaren accepterar betet är det ofta bra att matcha betestypen till maten som gnagaren har ätit. Att använda en pastabitare där råttor har ätit från föremål med högt fettämne är mer troligt att accepteras som normalt än spannmålsprodukter.
- Gnagare äter bara där de trivs. För att öka sannolikheten för beteskonsumtion ska du undvika att störa deras miljö tills behandlingen är slut. Det enda undantaget från detta är avlägsnandet av mat och vatten som måste genomföras i början för att få gnagarna att växla från deras normala mat till betet.
- Råttor behöver vatten. När du funderar över var betet ska placeras bör du också tänka på var råttan får sitt vatten och om möjligt stoppa åtkomsten till detta. En stor andel av råttaktiviteten i inhemska miljöer är kopplad till defekt dränering, se till att efter behandling att kontroller och reparationer är slutförda för att förhindra att aktiviteten upprepas.
- Betet bör avlägsnas i slutet av behandlingen för att förhindra tillgång till djur som inte är inom målgruppen, men också för att förhindra insekter från att avla vilket kan stödja en insektsinfektion över tid.